

Sygn. akt IV U 162/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 grudnia 2013r. w S.

odwołania C. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 22 stycznia 2013 r. Nr (...)

w sprawie C. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo C. K. do emerytury od 01 listopada 2012r.

Sygn. akt: IV U 162/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 22 stycznia 2013r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił C. K. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, że do 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach wynosi 4 lata, 6 miesięcy i 16 dni i nie obejmuje okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w okresie od 1 lipca 1985r. do 10 lipca 1996r. z uwagi nieścisłości w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył C. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że w okresie od 1 lipca 1985r. do 10 lipca 1996r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...), gdzie wykonywał prace spawacza elektrycznego – montera konstrukcji żelbetowych. Praca ta wykonywana była w szczególnych warunkach , co potwierdzą świadkowie (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony C. K. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 28 listopada 2012r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 28 listopada 2013r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, z czego okresy składkowe wynoszą 23 lata i 3 miesiące, a okresy nieskładkowe 1 rok, 7 miesięcy i 17 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 4 lata, 6 miesięcy i 16 dni, przy czym do okresu tego organ rentowy nie zaliczył okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) wskazując, że wystawione przez pracodawcę świadectwo nie określa charakteru pracy ściśle wg wykazu A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. oraz wykazane stanowisko „monter konstrukcji żelbetonowych” nie jest zgodne z zarządzeniem resortowym, a ponadto nie wskazuje, że praca wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. k.14 akt emerytalnych).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 22 stycznia 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 22 stycznia 2013r. k.39 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w S. w okresie od 9 czerwca 1979r. do 10 lipca 1996r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadectwo pracy z 10 lipca 1996r. k.6 akt rentowych).

Zgodnie z dokumentacją zawartą w aktach osobowych ubezpieczonego, z chwilą przyjęcia do w/w przedsiębiorstwa ubezpieczony został zatrudniony na stanowisku spawacza (umowa o pracę z 9 czerwca 1979r. część B akt osobowych). Od 1 lipca 1985r. ubezpieczony wykonywał prace montażysty konstrukcji żelbetonowych, która zawierała w sobie elementy spawania. Na stanowisku tym ubezpieczony był zatrudniony do końca zatrudnienia w w/w przedsiębiorstwie (angaż na stanowisku montażysty spawacza - część B akt osobowych ubezpieczonego). W okresie od 1 stycznia 1993r. do 31 marca 1993r. ubezpieczony korzystał z urlopu bezpłatnego (wniosek o urlop z 15 października 1992r. - część A akt osobowych i świadectwo pracy z 10 lipca 1996r. k.7 akt o ustalenie kapitału początkowego).

(...) Przedsiębiorstwo Budownictwa (...) w S. budowało osiedla mieszkaniowe z tzw. wielkiej płyty na terenie S. oraz okolicznych miast powiatowych. Praca ubezpieczonego była wykonywana przez cały czas na wysokości – nawet do 11 piętra, polegała na ustawianiu płyt żelbetonowych podawanych przez dźwig w odpowiednim miejscu budowy, a następnie na łączeniu ich z innymi płytami za pomocą zaprawy lub spawania. Pracę tę ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (zeznania świadków: W. S. k.15v – minuty od 9 do 17 nagrania, R. P. k.15v-16 – minuty od 17 do 22 nagrania oraz zeznania ubezpieczonego k.16 – minuty od 22 do 24 nagrania i k.15-15v – minuty od 1 do 5 nagrania).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego i nie pozostaje w stosunku pracy (okoliczność niesporna – wniosek o emeryturę k.1v-2 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie C. K. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego

wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w wymiarze 4 lata 6 miesięcy i 16 dni (w (...) w S. – świadectwa k.13 i 15 akt emerytalnych) pracę w szczególnych warunkach wykonywał również na rzecz (...) Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) w S. w okresie od 1 lipca 1985r. do 10 lipca 1996r. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w w/w okresie (z wyłączeniem 3 miesięcy urlopu bezpłatnego trwającego od 1 stycznia 1993r. do 31 marca 1993r. - vide: wcześniejsze ustalenia), a zatem przez 10 lat, 9 miesięcy i 10 dni ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach ,tj. jako monter konstrukcji żelbetonowych na wysokości i spawacz. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w warunkach szczególnych o czym stanowi wykaz A dział V poz.5 i dział XIV poz.12 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. O tym, że ubezpieczony wykonywał prace montażysty konstrukcji na wysokości oraz spawacza świadczą nie tylko dowody z dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego, ale również rzeczowe i spójne zeznania świadków – współpracowników ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) ,tj. W. S. i R. P. oraz zeznania samego ubezpieczonego. Wynika z nich, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował przy montażu konstrukcji żelbetonowych na wysokości, wykonując przy tym montażu również prace spawalnicze. Doliczając okres zatrudnienia na tym stanowisku do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach uznanego przez organ rentowy stwierdzić należało, że ubezpieczony spełnił do 1 stycznia 1999r. przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach (10 lat, 9 miesięcy i 10 dni plus 4 lata, 6 miesięcy i 16 dni). Należy ponadto wskazać, że praca ubezpieczonego przy montażu konstrukcji żelbetonowych była zaliczana do prac w szczególnych warunkach również przez zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 1 sierpnia 1983r. w sprawie wykazu stanowisk (...), na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia emeryturę (Dz.Urz. M.B. i PMB z 1983r. Nr 3) – załącznik nr 1 dział V pkt 5 poz.2.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że C. K. przysługuje prawo do emerytury od 1 listopada 2012r. ,tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony zgłosił wniosek o świadczenie.